

LIBURUA**Izenburua:** 'Ilargia esnatu da'.**Testua:** Joxan Ormazabal. **Marrazkiak:** Iraia Okina. **Orrialde kopurua:** 32 orrialde, koloretan. **Argitaletxea:** Elkar.**Zein teknikaz baliatu zara?**

Garrantzitsua izan da teknika eta material askotarikoen esperimentazio lana. Teknika askotarikoak nahastu ditut. Errotuladoreak, tintak eta akrilikoak plastiko eta paper gainean, baita collagea ere; hala, konposizioarekin gehiago jolasteko aukera eman dit.

Xehetasun koloretsu batzuk salbu, kolore apaleko marrazkiak dira.

Momentu horretan horrela behar zuela iruditu zitzaidan. Kolore gehiago sartzen nion bakoitzean, ez ninduen konbentzitzen. Joxanek bere idatzietan zuhaitza erabiltzen zuen bizitzaren bilakaeraren ideia gisa; ideia horretan sakonduz, materia organikoaren ehundura eta koloreak bilatzen saiatu nintzen.

Marraztea gogoko duzula sumatzen da. Nondik datorkizu zaletasun hori?

Nire aita, Santos Okina, pintorea da. Paisaiak egiten ditu. Pinturak garrantzi handia du bere bizitzan; harentzat, gaitz guztien kontrako antidotoa da pintura. Aitaren osabaren, Migel Okinaren ogibidea ere pintura izan da, baita haren anaia-rena ere, Josu Okinarena. Beraz, esan liteke familiarik datorkidan zerbait dela. Txikitatik bizi izan dut pinturarekiko zaletasun eta pasio hori, eta, ziurrenik, orain egiten dudana horretan eragin handia izango du transmisio horrek.

Sorkuntza prozesuan murgilduta zaudenean, zaila egiten da egiten ari zarena modu hotz batean ikustea; askotan, hain lagungarria den kanpoko begirada hori aitak eman izan dit.

Iraia Okina

ILUSTRATZAILEA

«Poesiaz eta sentimenduz betetako irudiak egiten saiatu nintzen»

Galdera hunkigarriak egiteko ohitura zuen Joxan Ormazabal idazleak; tarteka, baita galdera zail eta pisuak ere. Galdera zirrargarri horietako bat da istorioaren abiapuntua. Idazlearen hitz hunkigarriak eta leunak ilustrazio samurrez goxatu ditu Iraia Okinak.

Hain zuzen, *Ilargia esnatu da* ipuinerako egindako ilustrazioengatik, urrezko plaka eman zioten Iraia Okinari, irailaren erdialdean, Bratislavan (Eslovakia) egiten ari den Ilustratzaileen Bienalean.

Lehenik eta behin, zorionak Bratislavako sariarengatik. Ezustekoa izan al da?

Eskerrik asko. Haur eta Gazte Liburuetarako Espainiako Erakundeak Espainiako 15 irudigileren artean aukeratua izatea garrantzitsua izan zen niretzat; ilusio handiz jaso nuen berria. Nolabait, hori izan zen saria niretzat. Eta, Bratislavan (Eslovakia), munduko erakusketa horretan, sariren bat jasotzea ez nuen inondik inora ere espero.

Nire lana nahiko bakartia da, eta egiten dudana norbaitek baloratzen duela ikustea oso motibagarria da, lanean jarraitzeko eta proiektu barrietan murgiltzeko eta gehiago arriskatzeko.

Joxan Ormazabalek bere ipuina ilustratzeko eskaria egin zizunean, nola hartu zenuen erronka?

Ilusio handiz; txikitatik gozatu izan dut haren kanta eta ipuinekin. Orain dela urte batzuk izan nuen aukera haren *Zirkua amets* ipuinerako irudiak egiteko. Liburuarekin, gainera, Etxepare saria jaso genuen. Bagenuen gogoia berriro ere elkarrekin lan egiteko.

Ipuin hunkigarria kontatzen da. Erraza izan zen Ormazabalen hitzak ilustratzea?

Hasieran, umeentzat egitea pentsatu genuen, beraz, irudi alai eta koloretsuak egitea zen ideia; aurrago, Joxan gabe, bakarrik jarraitu behar izan nuenean, zaila egiten zitzaidan ipuinarekin jarraitzea, eta luzaroan gordea izan nuen.

Elkarrekoek ipuina irakurrita esan zidatenean Joxanen omenaldi gisa argitaratu nahi zutela, berriro Joxanen oharrak begiratu

eta hitzak gogoratzean, ipuinaren zentzua aldatu zen niretzat, eta berriro hasi nintzen momentu horretan sentitzen nuena hobeto transmitituko zuen hizkuntza bisual egokiagoaren bila. Joxanen azken ipuina izanda, hain ondo egin nahi nuen, ez zitzaidan batere erraza egin.

Ondoren egin ditudan irudiekin konparatuz, ikusten dut nabari dela Joxanen ipuineko irudietan ez nintzela hain aske ibili, eta beldurra ere nabari dut.

Nolako marrazkiak egin dituzu?

Saiatu nintzen zerbait pertsonala eta sakonagoa egiten, poesiaz eta sentimenduz betetako irudiak. Askori nire pertsonaiak tristura transmititzen die. Niri sosegua, oreka, lasaitasun sentsazioa ematen dit; bizitzan izatea gustatuko litzaidakeen jarrera, alegia.

